toho, že nemá podkladu pre trestné oznámenie, ktorým hrozil, a tedy že ani nemá práva na trestné oznámenie. Z toho však plynie, že obžalovaný hrozby trestným oznámením použil bezprávne.

Zmätočná sťažnosť zvoleného obhájcu čo do kvalifikácie trestného činu obžalovaného, tedy zrejme založená na dôvode zmätočnosti podľa § 385, čís. 1 b) tr. p., je uplatnená námietkou, že inkriminované výrazy dopisu obžalovaného môžu vyčerpávať len skutkovú podstatu trestného činu proti cti poškodeného, ale nie skutkovú podstatu pokusu vydieračstva.

Zmätočná sťažnosť nie je základná, lebo vzhľadom na zásadu § 95 tr. z. odvolací súd správne podradil celý čin obžalovaného pod skutkovú podstatu pokusu prečinu vydieračstva, tedy pod skutkovú podstatu prísnejšieho trestného činu, ako je trestný čin proti ochrane cti, ktorý by podľa námietky zmätočnej sťažnosti prichádzal v úvahu. Bezzákladné zmätočné sťažnosti boly podľa § 36, odst. 1 por. nov. zamietnuté.

Čís. 6242.

Poškodenie veriteľa s hľadiska § 386 tr. zák. nastáva nielen vtedy, keď sa jeho požiadavka stane úplne nevymožiteľnou, ale aj vtedy, keď uspokojenie požiadavky je ohrozené, alebo keď veriteľ nemôže — bárs aj len dočasne — dosiahnuť uspokojenia svojej požiadavky proti dlžníkovi preto, že požiadavka sa javí byť nevymožiteľnou.

(Rozh. zo dňa 30. augusta 1938, Zm IV 267/38.)

Súdy nižších stolíc uznaly obžalovaného A. vinným zločinom poškodenia veriteľov podľa § 386 tr. zák. Čin bol spáchaný tak, že obžalovaný, majúc povinnosť zaplatiť útraty trestného pokračovania proti nemu vedeného a súc žalovaný v civilnom spore o náhradu škody, v úmysle, aby sa vyhnul plateniu, uzavrel na oko kúpopredajnú smluvu, ktorou predal svoje nehnuteľnosti nezletilej D. za 28.000 Kč. Kúpnu cenu nedostal a preca bolo vlastnícke právo k oným nehnuteľnostiam — iný majetok obžalovaný nemal — pre D. v pozemkovej knihe zaznamenané; tým bolo ohrožené exekučné zaistenie vyšeuvedených pohľadávok.

N a j v y š š í s ú d zmätočnú sťažnosť obžalovaného zčasti odmietol, zčasti zamietol.

Z d ô v o d o v:

Zmätočná sťažnosť uplatnená čo do kvalifikácie trestného činu obžalovaného, a tedy zrejme založená na dôvode zmätočnosti podľa § 385,

čís. 1 b) tr. p., sa domáha kvalifikácie trestného činu jako pokusu a namieta, že neľze hovoriť o dokonanom čine, lebo úkon bol natoľko absolutne neplatný, že na základe neho bolo vylúčené akýkoľvek predmet scudziť a bolo vylúčené právne jednanie vymýšľať, a tak v podstate uplatňuje i vecný zmätok podľa § 385, čís. 1 a) tr. p.

Zmätočná sťažnosť dovodzuje, že samé zaznačenie vlastníckeho práva aj bez výmazu tohoto nemohlo byť bez ospravedlnenia žiadnou prekážkou toho, aby tak štát, ako aj H. mohly svoje požiadavky platne pozemnoknižne dať vteliť na nemovitosti, o ktoré ide, teda že veritelia mohli svoje požiadavky vymáhať aj vtedy, keď by neospravedlnený záznam vlastníckeho práva vôbec nebol býval vymazaný. Pôvodne neplatným úkonom, dovodzuje zmätočná sťažnosť, nebolo vymáhanie požiadavok veriteľov ani prekazené, ani zťažené. Zmätočná sťažnosť nie je základná.

Ku skutkovej podstate trestného činu podľa § 386 tr. z. sa vyžaduje: 1. úmysel pachateľa smerujúci k tomu, aby jeho veritelia nemohli z jeho majetku dosiahnuť uspokojenie, 2. pred nastávajúcou exekúciou vykonanie niektorého z činov, výčetmo v § 386 tr. z. uvedených.

Z toho plynie, že trestný čin je dokonaný už vykonaním uvedeného činu za uvedeným účelom.

V súdenom prípade bol tedy trestný čin obžalovaného dokonaný už vymyšlením kúpopredajného právneho jednania, ktoré došlo svojho výrazu v zázname vlastníckeho práva pre nabyvateľku na predané nemovitosti. Tým sa úmysel obžalovaného — poškodiť veriteľov — plne uskutočnil, veď vymyslenie právneho jednania sa stalo len za účelom realizácie tohoto úmyslu. Preto okolnosť, že neskoršie na základe súdneho rozhodnutia bol obnovený pôvodný knihovný stav, nič nemení na predchádzajúcom dokonaní činu a je táto okolnosť len otázkou náhrady škody. Je preto lichá námietka zmätočnej sťažnosti, že išlo o absolutne neplatný úkon a že ide len o pokus trestného činu.

Poškodenie veriteľa nastáva nielen vtedy, keď jeho požiadavka sa stane úplne nedobytnou, ale nastáva aj vtedy, keď uspokojenie tejto požiadavky je ohrozené, resp. keď veriteľ nemôže, bárs aj dočasne, dosiahnuť uspokojenie svojej požiadavky proti dlžníkovi preto, že požiadavka sa javí byť nedobytnou.

Poneváč obžalovaný okrem predaných nemovitostí nemal iného majetku, boly záznamom vlastníckeho práva pre inú osobu požiadavky poškodených ohrozené, a preto zmätočná sťažnosť neprávom vytýka, že poškodení cez tento záznam vlastníckeho práva mohli svoje požiadavky vteliť na tieto nemovitosti.

Odvolací súd sa preto nemýlil a nezavinil vytýkané vecné zmätky podľa § 385, čís. 1 a), b) tr. p., keď obžalovaného uznal vinným a jeho trestný čin kvalifikoval ako dokonaný zločin podľa § 386 tr. z.